

இனிமையான குழந்தைகளே! இப்பொழுது அசரீரி ஆவதற்கான பயிற்சி செய்யுங்கள். தனது இந்த அழியும் தேகத்தின் மீதிருக்கும் அன்பை நீக்கி ஒரு சிவபாபாவின் மீது அன்பு செலுத்துங்கள்.

கேள்வி: இந்த எல்லையற்ற பழைய உலகின் மீது யாருக்கு வைராக்கியம் ஏற்பட்டிருக்கின்றதோ அவர்களின் அடையாளம் என்ன?

பதில்: அவர்கள் இந்த கண்களினால் எதையெல்லாம் பார்க்கின்றார்களோ அவைகளைப் பார்த்தாலும் பார்க்காதது போன்று இருப்பார்கள். இவையனைத்தும் அழிந்து போய்விடும் என்று அவர்களது புத்தியில் இருக்கும். இவர்கள் அனைவரும் இறந்து விட்ட நாம் சாந்திதாமம், சுகதாமத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். அவர்களது பழைய உலகத்தின் மீதான பற்றுதல் நீங்கிக் கொண்டே செல்லும். யோகாவிலிருந்து கொண்டு யாருடனாவது பேசும் பொழுது அவர்களுக்கும் கவர்ச்சி ஏற்படும். ஞானத்தின் போதை ஏறியிருக்கும்.

பாட்டு: ஓம் நமச் சிவாய

ஓம்சாந்தி. தந்தை கூறுகின்றார் - இனிமையான குழந்தைகளே! நீங்கள் சிவபாபாவை அறிந்து கொண்டீர்கள். பின்பு இந்த பாட்டு பாடுவது என்பது பக்தி மார்க்கத்தினுடையதாக ஆகிவிடுகின்றது. பக்தி மார்க்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் சிவாய நமஹ என்றும் கூறுகின்றனர். ஆனால் அறிந்து கொள்வது கிடையாது. சிவபாபாவிடமிருந்து சொர்க்கத்தின் ஆஸ்தி அடைய வேண்டும். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு தந்தை கிடைத்திருக்கின்றார், அவரிடமிருந்து ஆஸ்தி கிடைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. அதனால் தான் தந்தையை நினைவு செய்கின்றீர்கள். உங்களுக்கு சிவபாபா கிடைத்துவிட்டார், உலகத்தினருக்குக் கிடைக்கவில்லை. யாருக்கு கிடைத்திருக்கின்றாரோ அவர்களும் கூட நல்ல முறையில் நடந்து கொள்வதும் கிடையாது. பாபாவின் கட்டளைகள் மிகவும் இனிமையானது, ஆத்ம அபிமானியாக ஆகுக! தேஹி (ஆத்ம) அபிமானியாக ஆகுக! ஆத்மாக்களிடத்தில் தான் உரையாடல் செய்கின்றார். ஆத்ம அபிமானியான தந்தை ஆத்ம அபிமானி குழந்தைகளிடத்தில் உரையாடல் செய்கின்றார். அவர் ஒரே ஒருவர் தான். அவர் மதுவனத்தில் குழந்தைகளாகிய உங்கள் கூடவே அமர்ந்திருக்கின்றார். தந்தை படிப்பு கற்பிப்பதற்காகவே வந்திருக்கின்றார் என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிந்திருக்கின்றீர்கள். இந்த படிப்பை சிவபாபாவைத் தவிர வேறு யாரும் கற்பிக்க முடியாது. பிரம்மாவினாலும், விஷ்ணுவினாலும் கூட முடியாது. தந்தை வந்து தான் பதீதமானவர்களை பாவனமாக ஆக்குகின்றார், அமரக்கதை கூறுகின்றார். இங்கு தான் அதைக் கூறுவார் அல்லவா! அமர்நாத்தில் கூறமாட்டார் அல்லவா! இது தான் அமரக்கதை, சத்திய நாராயணனின் கதையாகும். தந்தை கூறுகின்றார் - நான் உங்களுக்கு இங்கு தான் கூறுகின்றேன். மற்றபடி இவையனைத்தும் பக்தி மார்க்கத்தின் கட்டுக் கதைகளாகும். அனைவருக்கும் சத்தி கொடுக்கும் வள்ளல் ஒரே ஒரு நிராகாரமான இராமர் ஆவார். அவர் தான் பதீத பாவன், ஞானக் கடலாக, சாந்திக் கடலாக இருக்கின்றார். எப்பொழுது விநாசத்திற்கான நேரம் ஆகின்றதோ அப்பொழுது தான் அவர் வருகின்றார். முழு உலகிற்கும் ஜெகத்குருவாக ஒரே ஒரு பரம்பிதா பரமாத்மாதான் இருக்க முடியும். அவர் நிராகாரமானவர் அல்லவா! தேவதைகளும் கூட மனிதர்கள் என்று கூறப்படுகின்றனர். ஆனால் அவர்கள் தெய்வீக குணமுடைய மனிதர்கள் ஆவர், அதனால் தான் அவர்கள் தெய்வங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். உங்களுக்கு இப்பொழுது ஞானம் கிடைத்திருக்கின்றது. ஞான மார்க்கத்தில் மனநிலையை மிகவும் உறுதியானதாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். எவ்வளவு முடியுமோ தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டும். அசரீரி (தேகமற்ற) ஆக வேண்டும். பிறகு தேகத்தின் மீது ஏன் அன்பு செலுத்த வேண்டும்? பாபா உங்களுக்கு கூறுகின்றார் - சிவபாபாவை நினைவு செய்யுங்கள், பிறகு இவரிடத்தில் வாருங்கள். இவர்கள் தாதாவை சந்திப்பதற்காகச் செல்வதாக மனிதர்கள் நினைக்கின்றனர். நாம் சிவபாபாவை நினைவு செய்து அவரை சந்திக்கின்றோம் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அங்கு நிராகார ஆத்மாக்கள், பிந்துவாக இருக்கின்றனர். பிந்துவுடன் சந்திப்பு செய்ய முடியாது. ஆக சிவபாபாவை எப்படி சந்திப்பீர்கள்? அதனால் தான் இங்கு புரிய வைக்கப்படுகின்றது - ஹே, ஆத்மாக்களே, தன்னை ஆத்மா என்று உணர்ந்து நான் சிவபாபாவை சந்திக்கின்றேன் என்பதை புத்தியில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இது மிகவும் ஆழமான ரகசியம் அல்லவா! சிலருக்கு சிவபாபாவின் நினைவு இருப்பதே கிடையாது. எப்பொழுதும் சிவபாபாவை நினைவு செய்யுங்கள் என்று பாபா புரிய வைக்கின்றார். சிவபாபா உங்களை சந்திப்பதற்காக வருகின்றோம். உங்களுடையவர்களாக ஆகிவிட்டோம், அதுபோதும். சிவபாபா இவரிடத்தில் வந்து ஞானம் கூறுகின்றார். அவரும் நிராகார ஆத்மா, நீங்களும் ஆத்மாவாக இருக்கின்றீர்கள். பாபா

இந்த பதீத சரீரத்தில் வந்திருக்கின்றார். நாம் எதிரில் வந்ததுமே நிச்சயம் செய்து விடுகின்றோம், சிவபாபா நாங்கள் உங்களுடையவர்களாக ஆகிவிட்டோம். முரளிகளிலும் இதையே கேட்கின்றீர்கள் - என் ஒருவனை நினைவு செய்தால் உங்களது விகர்மம் விநாசம் ஆகிவிடும்.

இவர் அதே பதீத பாவன் தந்தையானவர் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். உண்மையிலும் உண்மையான சத்குரு அவரே. இப்பொழுது பாண்டவர்களாகிய நீங்கள் பரம்பிதா பரமாத்மாவின் மீது அன்பான புத்தியுடையவர்களாக இருக்கின்றீர்கள். மற்ற அனைவரும் யாருடனாவது விபரீத புத்தியுடையவர்களாக இருக்கின்றனர். யார் சிவபாபாவினுடையவர்களாக ஆகியிருக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு குஷியின் அளவு மிகவும் அதிகமாக இருக்க வேண்டும். எந்த அளவிற்கு நேரம் நெருக்கத்தில் வருகின்றதோ அந்த அளவிற்கு குஷி ஏற்படுகின்றது. இப்பொழுது நமது 84 பிறப்பு முடிவடைந்து விட்டது. இது கடைசிப் பிறப்பாகும். நாம் நமது வீட்டிற்குச் செல்கின்றோம். இந்த ஏணிப்படி சித்திரம் மிகவும் நன்றாக இருக்கின்றது, இதில் தெளிவாக இருக்கின்றது. ஆக குழந்தைகள் முழு நாளும் புத்தியில் சிந்தனை செய்ய வேண்டும். சித்திரம் உருவாக்குபவர்கள் மிகவும் சிந்தனை செய்ய வேண்டும், யார் பொறுப்பாக (Head) இருக்கின்றார்களோ அவர்கள் சிந்தனை செய்ய வேண்டும். சத்யுக, சிரேஷ்டமான தெய்வீக ராஜ்ஜியத்தில் 9 லட்சம் பேர் இருப்பார்கள் என்று நீங்கள் சவால் விடுகின்றீர்கள். இதற்கு என்ன நிரூபணம் இருக்கின்றது? என்று சிலர் கேட்கின்றனர். இது புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விசயம் என்று கூறுங்கள். சத்யுகத்தில் மரம் சிறியதாக இருக்கும். தர்மமும் ஒன்று தான் எனும் பொழுது கண்டிப்பாக மனிதர்களும் குறைவாக இருப்பர். ஏணியில் முழு ஞானமும் வந்து விடுகின்றது. எவ்வாறு இந்த கும்பகர்ணன் சித்திரம் இருக்கின்றதோ, அது போன்று உருவாக்க வேண்டும், பி.கு. ஞான அமிர்தத்தை பருகச் செய்கின்றனர், அவர்கள் விஷம் (விகாரம்) கேட்கின்றனர். பாபா முரளிகளில் அனைத்து கட்டளைகளும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றார். ஒவ்வொரு சித்திரத்தின் ஞானமும் மிக நன்றாக இருக்கின்றது. இலட்சுமி நாராயணனின் சித்திரத்தில் கூறுங்கள் - இந்த பாரதம் சொர்க்கமாக இருந்தது, ஒரு தர்மம் தான் இருந்தது எனில் எவ்வளவு மனிதர்கள் இருந்திருப்பர்? இப்பொழுது மரம் எவ்வளவு பெரியதாக ஆகிவிட்டது! இப்பொழுது விநாசம் ஆக வேண்டும். பழைய உலகை மாற்றக் கூடியவர் ஒரே ஒரு தந்தை ஆவார். 4-5 சித்திரங்கள் முக்கியமானவை - அதன் மூலம் யாருக்காவது அம்பு பாய்ந்து விடும். நாடகப்படி நாளுக்கு நாள் ஞானக் கருத்துக்கள் ஆழமானதாக ஆகிக் கொண்டே செல்கின்றது. ஆக சித்திரங்களிலும் கூட மாற்றம் ஏற்படும். குழந்தைகளின் புத்தியிலும் மாற்றம் இருக்கும். சிவபாபா பிந்துவாக இருக்கின்றார் என்று முன்பு புரிந்து கொள்ளாமல் இருந்தோம். முன்கூட்டியே இவ்வாறு ஏன் கூறவில்லை? என்று கூற முடியாது. தந்தை கூறுகின்றார் - அனைத்து விசயங்களும் முன்கூட்டியே புரிய வைக்க முடியாது. தந்தை ஞானக் கடல் என்றால் ஞானம் கொடுத்துக் கொண்டே இருப்பார். திருத்தங்கள் (Correction) ஏற்பட்டுக் கொண்டே இருக்கும். முன் கூட்டியே கூறி விட முடியாது. பிறகு செயற்கைத்தனமாக (Artificial) ஆகிவிடும். எதிர்பாராமல் ஏதாவது தற்செயலாக நடந்து விட்டால் நாடகம் என்று கூறுகின்றோம். இவ்வாறு நடக்கக் கூடாது என்று கூறுவது கிடையாது. மம்மா கடைசி வரைக்கும் இருக்க வேண்டியிருந்தது, பிறகு மம்மா ஏன் சென்று விட்டார்? நாடகத்தில் என்ன நடந்ததோ அது சரியே. பாபாவும் என்ன கூறினாரோ அதுவும் நாடகப்படியே கூறியிருக்கின்றார். நாடகத்தில் எனது பாகம் இவ்வாறு இருக்கின்றது. பாபாவும் நாடகத்தின் மீது பொறுப்பை வைத்து விடுகின்றார். மனிதர்கள் ஈஸ்வரனின் செயல் என்று கூறுகின்றனர். ஈஸ்வரன் கூறுகின்றார் நாடகத்தின் செயல் என்று. ஈஸ்வரன் கூறினாரோ அல்லது இவர் கூறினாரோ - நாடகத்தில் இருந்தது. ஏதாவது தலைகீழான காரியம் நடந்து விட்டால் நாடகத்தில் இருந்தது, பிறகு சரியாகிவிடும். முன்னேறும் கலை கண்டிப்பாக இருக்கின்றது. மலை ஏறும் போது சில நேரங்களில் ஏற்றத்தாழ்வு ஏற்பட்டு விடுகின்றது. இவையனைத்தும் மாயையின் புயல்களாகும். மாயை இருக்கின்ற வரைக்கும் விகல்பங்கள் (தவறுகள்) கண்டிப்பாக வரும். சத்யுகத்தில் மாயையே கிடையாது எனும்பொழுது விகல்பத்திற்கான விசயமே கிடையாது. சத்யுகத்தில் ஒருபொழுதும் கர்மம் விகர்மமாக ஆகாது. இன்னும் சிறிது காலம் தான் இருக்கின்றது, குஷியிருக்கின்றது. இது நமது கடைசிப் பிறப்பாகும். இப்பொழுது அமரலோகம் செல்வதற்காக சிவபாபாவிடமிருந்து அமரக்கதை கேட்கின்றோம். இந்த விசயங்களை நீங்கள் தான் புரிந்து கொள்கின்றீர்கள். அவர்கள் அமர்நாத்திற்குச் சென்று ஏமாற்றம் அடைந்து கொண்டே இருக்கின்றனர். பார்வதிக்கு கதை சொன்னது யார்? என்பதை புரிந்து கொள்வது கிடையாது. அங்கு சிவனின் சித்திரத்தை காண்பிக்கின்றனர். நல்லது, சிவன் எதில் அமர்ந்திருக்கின்றார்? சிவன் மற்றும் சங்கரை காண்பிக்கின்றனர். சிவன் சங்கர் மூலமாக கதையைக் கூறினாரா என்ன? எதையும் புரிந்து கொள்வது கிடையாது. பக்தி

14.10.2011

மார்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இன்று வரைக்கும் தீர்த்தங்களுக்குச் சென்று கொண்டிருக்கின்றனர். கதையும் உண்மையில் மிகப் பெரியது கிடையாது. அசல் விசயம் மன்மனாபவ. அவ்வளவு தான், விதையை நினைவு செய்யுங்கள். நாடகச் சக்கரத்தை நினைவு செய்யுங்கள். எந்த ஞானம் பாபாவிடத்தில் இருக்கின்றதோ அந்த ஞானம் நமது ஆத்மாவிலும் இருக்கின்றது. அவரும் ஞானக் கடலாக இருக்கின்றார், ஆத்மாக்களாகிய நாமும் கூட மாஸ்டர் ஞானக் கடலாக ஆகின்றோம். போதை ஏற வேண்டும் அல்லவா! அவர் சகோதரர்களாகிய (ஆத்மாக்களுக்கு) நமக்கு கூறுகின்றார். சரீரத்தின் மூலமாகத் தான் கூறுவார். இதில் சந்தேகம் எழக் கூடாது. தந்தையை நினைவு செய்து செய்து முழு ஞானமும் புத்தியில் வந்து விடுகின்றது. தந்தையின் நினைவின் மூலம் தான் விகர்மங்கள் விநாசம் ஆகும். பற்றுதல் நீங்கிக் கொண்டே செல்லும். சிலருக்கு பெயரளவிற்கு அன்பு இருக்கின்றது. நமக்கும் அவ்வாறு இருக்கின்றது. இப்பொழுது நாம் சுகதாமத்திற்குச் செல்கின்றோம். இவர்கள் அனைவரும் இறந்து விட்டனர், இவர்களிடத்தில் ஏன் உள்ளத்தை செலுத்த வேண்டும்? சாந்திதாமத்திற்குச் சென்று பிறகு சுகதாமத்திற்கு வந்து ராஜ்யம் செய்வீர்கள். இதைத் தான் பழைய உலகின் மீது வைராக்கியம் என்று கூறப்படுகின்றது. தந்தை கூறுகின்றார் - இந்த கண்களினால் எதையெல்லாம் பார்க்கின்றீர்களோ அவையனைத்தும் அழிந்து போய்விடும். விநாசத்திற்குப் பிறகு சொர்க்கத்தைப் பார்ப்பீர்கள். இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் மிகவும் இனிமையானவர்களாக ஆக வேண்டும். யோகாவிலிருந்து ஏதாவது விசயம் பேசினால் அவர்களுக்கு மிகுந்த கவர்ச்சி ஏற்படும். இந்த ஞானம் அப்படிப்பட்டது பாக்கி அனைத்தையும் மறக்க வைத்து விடுகின்றது. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிய செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

- 1) ஞான மார்கத்தில் தனது மனநிலையை மிகவும் உறுதியானதாக ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டும். விதேகியாக (தேகமற்ற நிலை) ஆக வேண்டும். ஒரே ஒரு தந்தையிடத்தில் உண்மையிலும் உண்மையான அன்பு வைக்க வேண்டும்.
- 2) நாடகம் என்பதில் உறுதியாக இருக்க வேண்டும். நாடகத்தில் எது நடந்ததோ அது சரியானது. ஒருபொழுதும் ஏற்றத்தாழ்வு ஏற்படக் கூடாது. எந்த விசயத்திலும் சந்தேகம் கொண்டு வரக் கூடாது.

வரதானம்: தேக அபிமானத்தின் நான் என்பதை முழுமையாக அர்ப்பணம் செய்யக் கூடிய தாரணை சொரூபம் ஆகுக!

எப்போது சங்கல்பம் மற்றும் கனவிலும் கூட தேக அபிமானத்தின் நான் என்பது கிடையாதோ, அப்போது அநாதி ஆன்மீக சொரூபத்தின் நினைவு இருக்க வேண்டும். பாபா, பாபாவின் எல்லையற்ற வார்த்தைகள் வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டும், அப்பொழுது தான் தாரணை சொரூபம், உண்மையான பிராமணன் என்று கூற முடியும். நான் என்பது பழைய சபாவம், சம்ஸ்காரம் என்ற சிருஷ்டியை எப்பொழுது பிராமணர்களாகிய நீங்கள் இந்த மகாயக்ஞத்தில் அர்ப்பணிக்கின்றீர்களோ அப்பொழுது இந்த பழைய சிருஷ்டி அர்ப்பணம் ஆகிவிடும். ஆக யக்ஞத்தைப் படைப்பதற்கு நிமித்தமாக ஆகியிருப்பது போன்று இப்பொழுது கடைசி அர்ப்பணம் செய்து சமாப்திக்கும் நிமித்தம் ஆகுங்கள்.

சுலோகன்: தன்னிடமிருந்தும், சேவை மூலம் மற்றும் அனைவரிடமிருந்தும் திருப்திக்கான சான்றிதழ் அடைவது தான் வெற்றி சொரூபம் ஆவதாகும்.